

allerede i flere Aar beffæstiget sig dermed. Jeg skal sige, at det ogsaa forekommer mig, at Danmark som et væsentligt agerdyrkende Land har tilstrækkelig Opfordring til ogsaa at yde sit Bidrag til Løsningen af de Opgaver, der kunne stilles en saadan Anstalt, og som kunne foreligge Videnskaben paa dette Omraade. Jeg har derfor ogsaa tidligere taget denne Sag under Overveielse, og jeg har navnlig i den Henseende forhandlet med Direktøren for Landbohøjskolen, og efter hans Opfordring er der nedsat en Kommission til Overveielse af den Maade, hvorpaa en saadan Plan kunde realiseres hos os. Jeg tvivler ikke paa, at Resultatet af disse Overveielser vil blive det, at det bliver tilraadet at anlægge en saadan Station i Københavns nærmeste Omegn allerede af den Grund, at en Station der vil have den letteste Adgang til den Høiel, som Videnskaben kan yde den. Jeg tror ikke, at en Landstation som den, der tilsigtes her, kan siges paa fyldestgjørende Maade at ville kunne løse den Opgave, som man saaledes forelagde sig selv, naar man paa en værdig Maade vilde give sit Bidrag til Oplysningen paa disse Omraader, om jeg end ganske vist tror, at en saadan eller saadanne Landstationer kunne have nogen Betydning, naar de, efter at Hovedstationen er anlagt, sættes i Forbindelse med og i Forhold til denne, saaledes, at det overdrages til dem at løse de mere enkelte Opgaver, der ikke overstige deres Kræfter. Det er af den Grund, at jeg har havt nogen Betænkelighed ved at gaa ind paa at modtage dette Bølsb til at anlægge en saadan Landstation, og min Betænkelighed er naturligvis voget derved, at Bølsbet ogsaa er voget. Jeg har havt Leilighed til at udtale dette for den Landboforening, hvis Bestyrelse har sat sig i Spidsen for dette Foretagende, men jeg har ikke villet modsætte mig Forslaget bestemt, fordi jeg erkjendte, at der i alt Fald forelaa et smukt Exempel paa Villighed til at virke i en god Sags Tjeneste, og jeg har yttret, at dersom saavel Folkethinget som Landstinget gik ind paa at ville indrømme en saadan Begunstigelse, skulde jeg ikke modsætte mig den; men jeg tilspøiede, at jeg tilfaldt ikke Sagen den Betydning, som jeg tror, at Landboforeningens Bestyrelse tillægger den, og at jeg desuden havde den Frygt, at en saa stor Statshjælp til et slikt Foretagende maatte noget kunde forringe den Villighed, som Rigsdagen ellers senere kunde have til at yde de større Offre, som vilde være fornødne, naar man vilde tage Sagen for paa den Maade, som jeg anser for nødvendig, nemlig etablere en Station i Københavns Omegn efter en større Maalestok. — Til § 19 II. D. 3. har jeg tilladt mig at stille et Vædringsforslag, hvorved der er optaget en Sum til Istandsættelse af Christian den Syendes Palais. Jeg tror, at det skal erkjendes, at dette Palais' Ydre er i en Tilstand, som ikke kan siges at være passende i det Komplex af Palais, som benyttes af den fon-

gelige Familie. Det er imidlertid ikke alene Hensynet dertil, som har bevæget mig til at stille dette Forslag, men de Mængder, som ere ved Bygningens Facade, ere af den Betydning, at de teknisk Kundige have sagt mig, at der maa træffes overordentlige Foranstaltninger for at sikre sig imod, at en Del af denne Facade styrter ned i Murets Løb. Under saadanne Omstændigheder anser jeg det for paatrængende nødvendigt, at der foretages en Udbedring af den, og jeg skal derfor anbefale Thinget at vedtage dette Vædringsforslag.

Bytuben-Abdel: I Anledning af det Vædringsforslag, som findes under § 19, III. A. 5. ønsker jeg at sige et Par Ord. Det forekommer mig, at Flertallet i Udvalget ikke er aldeles konsekvent med Hensyn til dette Forslag. Sjøfor blev nemlig paa Finantsloven optaget en Bevilling af 3,000 Kr. til Udbannelsen af en ung Videnskabsmand til Dyrfysiolog, og den gik gjenennem Landstinget uden nogen videre Bemærkning. Men det forekommer mig dog, at Følgen af denne Bevilling maatte være, at den unge Mand fik Leilighed til at anvende sin Videnskab i Landbrugets Tjeneste; Fysiologien spiller jo, som bekendt, en overordentlig vigtig Rolle i Landbruget. Med Hensyn til Motiverne til Flertallets Forslag forekommer det mig, at Udvalgets Flertal, uagtet jeg hører, at den ærede Ordfører er af en anden Anskuelse, ikke er ganske af samme Mening som Ministeren, som jo paa den mest anerkjendende Maade udtalte sig om den vedkommende Landboforening. Der staar nemlig i Motiverne, at denne Landboforening har overtaget Noget, „som den ikke kan magte“, idet den ikke kan tilvejebringe de fornødne Bygninger. Men det forekommer mig dog, at naar en Landboforening, som bestaar af 750 Medlemmer, hvoraf kun nogle og tyve ikke ere Gaardeiere eller Husmænd, sammenkyber noget over 40,000 Kr. for at faae videnskabelig Hjælp og oprette en Skole til Ungdommens Undervisning baade i praktisk og theoretisk Henseende, og naar denne Landboforening tilbyder to af de Bygninger, som tilhøre den — thi der er ikke Tale om, at vi ønske Hjælp til at ombygge Faurbogaard, det er kun to af Bygningerne, der er Tale om — til Oprettelsen af en dyrfysiologisk Station, og denne Landboforening endvidere baade vil anstafte Forsøgsdyrene og skaffe Foder til dem uden Bederlag, forekommer det mig ikke ganske berettiget, hvad der staar i Motiverne, hvilket jeg nu ganske vist har hørt, at den ærede Ordfører i sit Foredrag noget modificerede. Der staar endvidere, at der ingen Kontrol kan føres med denne Anstalt, og det har den ærede Ordfører ogsaa præciseret. Men det kan Landboforeningen ikke gjøre Noget ved; vi have paaregnet, at en Dyrfysiolog vilde blive ansat af Regjeringen, og at Kontrolten maatte komme derfra; hvorledes den nærmere skulde ordnes, maatte Ministeriet være